

Sygn. akt VIII U 1183/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2016 r. w Gliwicach

sprawy L. O. (O.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania L. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 26 czerwca 2015 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1183/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 czerwca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu L. O. prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. nie spełnił wymogu 15 lat pracy w warunkach szczególnych wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji wskazał, iż decyzja ta jest dla niego krzywdząca, gdyż faktycznie posiada okres pracy w warunkach szczególnych, a zakład pracy nie wydał mu odpowiedniego świadectwa pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie organ rentowy wskazał, iż nie zaliczył ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych żadnego z wymienionych przez niego okresów zatrudnienia, bowiem skarżący nie przedłożył za podane okresy żadnych świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych, zaś z przedłożonej dokumentacji nie wynika, iż wykonywał taką pracę. ZUS

zaznaczył, iż podane przez odwołującego stanowiska nie zgadzają się ze stanowiskami podanymi przez pracodawców w świadectwach pracy i nie mogą zostać zaliczone do pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony ukończył 60 rok życia w dniu (...), nie jest członkiem OFE, na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się ponad 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym, nie wykazał jednak żadnych okresów pracy w warunkach szczególnych.

Jak wynika z przedłożonych świadectw pracy, odwołujący wykonywał pracę na następujących stanowiskach:

- od 27 sierpnia 1973r. do 28 lutego 1975r. jako ślusarz w Zakładach (...) P.;
- od 7 kwietnia 1975r. do 31 marca 1993r. jako spawacz-ślusarz w (...) SA w P.;
- od 1 lipca 1983r. do 5 marca 1996r. w PPUH (...) w S. jako ślusarz-brygadzysta, w tym od 29 sierpnia 1994r. do 28 lutego 1995r. w (...) SA w T.;
- od 25 października 1991r. do 14 kwietnia 1992r. jako monter w PPUH (...) w R.;
- od 11 lipca 1992r. do 30 czerwca 1993r. jako monter na budowie eksportowej w PPUH (...) w R.;
- od 6 marca 1996r. do 18 października 1998r. w PPUH (...) w R. na stanowisku spawacz-mistrz, w tym od 16 lipca 1996r. do 10 sierpnia 1996r., od 31 stycznia 1997r. do 31 marca 1997r., od 22 maja 1997r. do 31 lipca 1997r. oraz od 8 czerwca 1998r. do 18 października 1998r. jako monter na budowie eksportowej.

Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) SA w P. zajmowało się montażem i demontażem hal oraz napraw urządzeń hutniczych w zakładach metali kolorowych. Hale produkcyjne budowano od podstaw. Firma zatrudniała murarzy, betoniarzy, ślusarzy, elektryków. Wykonywane były wszystkie prace od wykopu fundamentów do oddania gotowej hali. W P. znajdowała się m.in. hala produkcyjna i magazyny. Zakład zatrudniał łącznie około 1800 pracowników, z czego baza na terenie P. Śl. około 400.

Odwołujący został zatrudniony w tym przedsiębiorstwie 7 kwietnia 1975r. na stanowisko ślusarza. Podstawowe uprawnienia spawania elektrycznego odwołujący nabył w lutym 1978r. W lutym 1987r. ubezpieczony został skierowany na kurs spawania gazowego, a z dniem 1.06.1987r. powierzono mu stanowisko ślusarza-spawacza. W listopadzie 1990r. wydano mu zaświadczenie uprawniające do spawania konstrukcji klasy 1 i 2

Ubezpieczony wykonywał pracę w 10-osobowej brygadzie ślusarzy-spawaczy. Brygada zajmowała się między innymi pomocą przy zbrojeniach, tj. rozkładaniem siatki zbrojeniowej, wiązaniem jej oraz spawaniem, następnie siatka zalewana była betonem przez pracowników budowlanych. Ślusarze ustawiali wówczas śruby kotwiące. Do zadań brygady należała również produkcja konstrukcji stalowych, tj. trasowanie, cięcie, spawanie, a następnie montaż. (...) produkowane były na terenie zakładu w P., a następnie transportowane na budowy. Zdarzało się, że montowano pewne elementy już w miejscu przeznaczenia. Każdy z członków brygady wykonywał w zależności od potrzeby wszystkie czynności, nie było podziału na specjalności. Pracę wykonywano również na budowach, np. w W., M., w Hucie (...). Zajmowano się składaniem konstrukcji, jej skręcaniem, a następnie spawaniem. Ubezpieczony wykonywał wszystkie wyżej opisane prace w zależności od potrzeb pracodawcy. Na budowach pracownicy, w tym ubezpieczony najpierw stawiali słupy, potem skręcali je śrubami a następnie elementy były spawane. Praca była wykonywana od poziomu zero w górę.

(...) świadczył usługi remontowe np. dla Huty (...) w M.. Prace trwały 1 do 4 miesięcy i w tym czasie zakład hutniczy nie funkcjonował. Naprawa urządzeń hutniczych dotyczyła taśmociągów, wymiany elementów konstrukcyjnych hal i innych zleconych prac. Ubezpieczony zajmował się głównie spawaniem ale wykonywał również prace ślusarskie polegające na montowaniu lub wymontowywaniu różnych elementów.

Odwołujący był również delegowany do pracy na budowie eksportowej w okresach wyżej opisanych, gdzie pracował jako monter. Ubezpieczony zajmował się w dużej mierze pracami spawalniczymi, jednak wykonywał również prace innego rodzaju, jak np. wykręcanie śrub, montowanie elementów, prace ślusarskie. W trakcie dniówki członkowie brygady wykonywali różne czynności w zależności od potrzeb, zatem zdarzały się dni w których przez całą dniówkę dokonywano prac spawalniczych, zaś w inne dni pracownicy – w tym ubezpieczony – zajmowali się jedynie trasowaniem, cięciem, szlifowaniem. Zgodnie z zapisem pracodawcy uczynionym w świadectwie pracy z dnia 31 marca 1993r. skarżący pracował jako spawacz dopiero od roku 1987, z czym skarżący się nie zgadza. Odwołujący nie otrzymał świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

W okresie spornym w niniejszej sprawie na tym samym stanowisku wraz ze skarżącym pracę wykonywali świadkowie: Z. D., S. T., J. S., J. D.. Powyższe Sąd ustalił na podstawie zeznań ww. świadków, przesłuchania odwołującego, a także akt osobowych odwołującego oraz akt organu rentowego.

Odnośnie rodzaju rzeczywiście wykonywanej pracy przez ubezpieczonego Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków oraz ubezpieczonego, gdyż były one rzeczowe, szczegółowe, logiczne, zasadniczo zgodne ze sobą. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornym okresie jego zatrudnienia i stąd niewątpliwie posiadają szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez ubezpieczonego pracy. Nadto zeznania te znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji, zwłaszcza w dokumentacji zawartej w aktach osobowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.] prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po 31 grudnia 1948 roku, który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998 r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie.

W wykazie A, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.). wymieniono m.in.:

- prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym /dział XIV poz.12/,
- prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości / dział V, poz. 5/,

- prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie / dział XIV, poz. 25/.

Okoliczność sporna w rozpoznawanej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Dla oceny przez Sąd charakteru pracy odwołującego w okresie spornym szczególnie przydatne były zeznania świadków, którzy w okresach ww. pracowali razem z odwołującym i wykonywali te same czynności. Jak już zaznaczono powyżej, zeznania świadków w tym względzie są zgodne co do istoty i w ocenie Sądu w sposób jasny i wiarygodny opisują charakter pracy skarżącego, pozostając jednocześnie w zgodzie z przedłożoną w sprawie dokumentacją. Należy w tym miejscu podkreślić, że sam ubezpieczony przyznał, że w czasie zatrudnienia w przedsiębiorstwie (...), wykonywał różnego rodzaju prace – zbrojarskie, ślusarskie, monterskiej, a nie tylko spawalnicze. Okoliczność tą potwierdzili pozostali świadkowie. Dodać należy, że pracodawca w sposób formalny powierzył ubezpieczonemu stanowisko ślusarz-spawacza, dopiero w 1987r. kiedy to ukończył kurs spawania gazowego, co jednak nie zmieniło zasadniczo charakteru jego pracy.

Zdaniem Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że odwołujący jako pracownik przedsiębiorstwa (...) nie wykonywał prac spawalniczych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Nie może być również mowy o zakwalifikowaniu pracy skarżącego jako pracy opisanej w wykazie A, dział V, poz. 5, a to pracy przy montażu konstrukcji metalowych na wysokościach. Odwołujący bowiem zajmował się montażem hal tylko wtedy gdy był wysyłany na budowy, nadto hale te były budowane od poziomu O wzwyż. Nie sposób również ustalić w jakich konkretnie okresach odwołujący pracował na wysokości, bowiem jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, świadczył pracę w wielu miejscach: na terenie siedziby przedsiębiorstwa, na budowach, przy remontach urządzeń hutniczych oraz budowach eksportowych.

Odnośnie remontów urządzeń hutniczych, to były wykonywane w czasie postoju zakładu pracy i trwały od 1 do 4 miesięcy. Nie sposób ustalić ile razy odwołujący uczestniczył w takich remontach, ale z uwagi na to, że remonty odbywały się na nieczynnych wydziałach, pewnym jest, że nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze „prac przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie”

W związku z powyższymi wnioskami Sąd uznał, iż odwołujący nie spełnia wymaganej do przyznania prawa do wcześniejszej emerytury przesłanki 15 lat pracy w warunkach szczególnych wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy

Sąd pominął ocenę pozostałych okresów pracy odwołującego, bowiem nawet jeśliby zaliczyć je do pracy w warunkach szczególnych to – biorąc pod uwagę niezaliczenie okresu pracy odwołującego w przedsiębiorstwie (...) - po zsumowaniu okresy te wyniosłyby poniżej 15 lat, a tym samym przesłanka stażu pracy w warunkach szczególnych pozostaje niespełniona. Do przyznania świadczenia koniecznym jest zaś kumulatywne spełnienie przesłanek.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

(-) SSO Grażyna Łazowska